

FOLKETINGETS
OMBUDSMAND

FOB 2023-32

**Justitsministeriet
kunne undlade
ekstrahering i
journalists aktindsigts-
sag af ressourcemæs-
sige grunde**

Resumé

11. november 2023

En journalist havde bedt Justitsministeriet om aktindsigt i materiale vedrørende en forsøgsordning med såkaldte rødkørselskameraer, der kan fotografere bilister, som kører frem for rødt lys.

Forvaltningsret

11241.2

Ombudsmanden var enig med Justitsministeriet i, at en række dokumenter kunne undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, § 24, stk. 1, nr. 1 og 2, § 27, nr. 2, og § 40, stk. 1, nr. 2.

11241.3

Ombudsmanden var også enig med Justitsministeriet i, at bestemmelserne i offentlighedslovens § 28, stk. 2, nr. 1, og § 29, stk. 2, om at undlade at foretage ekstrahering af ressourcemæssige grunde – ligesom bestemmelsen i offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1, om helt at afslå at behandle en anmodning om aktindsigt – efter omstændighederne kan finde anvendelse i forhold til journalisters anmodninger om aktindsigt, selv om journalister i almindelighed antages at have en særlig interesse i aktindsigt. Det forudsætter dog bl.a., at myndighedens ressourceforbrug væsentligt overstiger de ca. 10 timer, som ifølge forarbejderne til § 28, stk. 2, nr. 1, er grænsen for den, der ikke har en særlig interesse i aktindsigt.

Ombudsmanden havde i sagen ikke grundlag for at tilsidesætte Justitsministeriets vurdering af, at det måtte forventes klart at ville overstige et tidsforbrug på 25 timer at gennemføre ekstrahering af oplysninger i sagens akter. Ombudsmanden mente endvidere, at ministeriet havde udfoldet rimelige bestræbelser på at imødegå ressourceproblemet i den foreliggende sag ved forud for afgørelsen flere gange at have forsøgt at kontakte journalisten med henblik på at indgå i dialog om afgrænsning af aktindsigtsanmodningen.

Ombudsmanden kunne efter en samlet vurdering af sagens karakter og omstændigheder ikke kritisere Justitsministeriets vurdering af, at det ville nødvendiggøre et uforholdsmæssigt ressourceforbrug at foretage ekstrahering af sagens dokumenter.

(Sag nr. 23/02580)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen:

Ombudsmandens udtalelse

1. Sagens forløb

Sagen handler om din anmodning om aktindsigt i materiale vedrørende en forsøgsordning med såkaldte rødkørselskameraer.

Den 28. marts 2023 anmodede du Justitsministeriet om aktindsigt på følgende måde:

”Det fremgår af pressen, at Transportministeriet, Justitsministeriet og underliggende myndigheder siden 2020 har været i dialog om opsættelse af særlige rødlys-kameraer i Aarhus, men at forsøget ikke er realiseret. Jeg vil gerne bede om aktindsigt i alle dokumenter, der vedrører denne problematik.”

Justitsministeriet forsøgte telefonisk og ved mails af 3. og 4. april 2023 at kontakte dig om afgrænsningen af din anmodning. Du besvarede imidlertid efter det oplyste ikke ministeriets henvendelser.

Den 17. maj 2023 traf Justitsministeriet afgørelse om delvist afslag på din aktindsigtsanmodning.

Ministeriet undtog en række dokumenter fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, og anførte, at der var tale om interne dokumenter udarbejdet til intern brug i ministeriet samt intern korrespondance udvekslet mellem medarbejdere i ministeriet.

Derudover undtog ministeriet en række dokumenter efter offentlighedslovens § 24, stk. 1, nr. 1 og 2. Ifølge ministeriet drejede det sig for det første om interne dokumenter udvekslet mellem Justitsministeriet og Rigspolitiet på et tidspunkt, hvor der var konkret grund til at antage, at justitsministeren havde eller ville få brug for embedsværkets rådgivning i forbindelse med sagen om rødkørselskameraer. Herudover undtog Justitsministeriet interne dokumenter udvekslet mellem ministeriet og en række andre ministerier på et tidspunkt, hvor der var konkret grund til at antage, at flere ministre havde eller ville få brug for embedsværkets rådgivning i forbindelse med den pågældende sag.

Endvidere undtog ministeriet to dokumenter efter offentlighedslovens § 27, nr. 2. Ministeriet anførte, at der var tale om dokumenter, der var udarbejdet

og udvekslet mellem på den ene side embedsværket på vegne af justitsministeren og på den anden side folketingsmedlemmer i forbindelse med politiske drøftelser om sagen om rødkørselskameraer. Det drejede sig om to mails udvekslet mellem en ministersekretær i Justitsministeriet og et folketingsmedlem vedrørende sagen om rødkørselskameraer.

Herudover afslog ministeriet at udlevere en række dokumenter med henvisning til offentlighedslovens § 40, stk. 1, nr. 2, idet materialet var offentligt tilgængeligt. Ministeriet henviste i stedet til relevante links til hjemmesider, hvor dokumenterne kunne tilgås.

Ministeriet afslog desuden at udlevere oplysninger fra de undtagne dokumenter efter reglerne om ekstrahering, idet ministeriet fandt, at det ville nødvendiggøre et uforholdsmæssigt ressourceforbrug, jf. offentlighedslovens § 28, stk. 2, nr. 1, og § 29, stk. 2, jf. § 28, stk. 2. Ministeriet anførte i den forbindelse, at de undtagne dokumenter havde et omfang på mere end 660 sider, og at det samlede tidsforbrug ved gennemførelse af ekstraheringen måtte forventes klart at overstige 25 timer. Endvidere havde ministeriet forsøgt at indgå i dialog med dig om afgrænsning af din aktindsigtsanmodning, men du havde ikke besvaret henvendelserne herom. Derudover var det ministeriets vurdering, at der hverken var tale om en ganske særlig situation, hvor din interesse i ekstraheringen (aktindsigten) var helt særlig udtalt, eller hvor sagerne/dokumenterne havde en sådan særlig karakter, at de formål, som offentlighedsloven varetager, med styrke talte for, at ekstraheringen skulle gennemføres.

Samme dag klagede du til mig over Justitsministeriets afgørelse. Du anførte bl.a., at offentlighedslovens § 24 efter din opfattelse ikke kan anvendes i sagen, idet der er tale om nedsættelse af en rent teknisk arbejdsgruppe, der alene skal levere et bud på, hvordan en teknisk løsning kan indrettes.

Til brug for min behandling af sagen har jeg modtaget sagens akter samt en udtalelse fra Justitsministeriet af 29. juni 2023. Jeg har endvidere modtaget en kopi af en ny afgørelse i sagen af 29. juni 2023, hvorved Justitsministeriet udleverede otte eksterne dokumenter til dig, som ministeriet tidligere ved en fejl havde undtaget efter offentlighedslovens § 24.

I udtalelsen af 29. juni 2023 anførte Justitsministeriet, at de dokumenter, som ministeriet fortsat har undtaget efter offentlighedslovens § 24, stk. 1, nr. 1 og 2, vedrører sagen om en forsøgsordning med rødkørselskameraer, som har karakter af et politisk initiativ iværksat af den daværende justitsminister og den daværende transportminister. Der er tale om interne dokumenter udvekslet mellem Justitsministeriet og Rigspolitiet og mellem Justitsministeriet og andre ministerier samt dokumenter angående besvarelse af spørgsmål fra Folketinget vedrørende forsøgsordningen.

Justitsministeriet har i udtalelsen anført, at embedsværkets rådgivning i sagen helt åbenbart er omfattet af offentlighedslovens § 24. Det forhold, at den praktiske gennemførelse af forsøgsordningen blev forankret i en arbejdsgruppe, ændrer ikke på vurderingen heraf.

I forhold til opgørelsen af tidsforbruget ved eventuel ekstrahering har Justitsministeriet supplerende oplyst, at de akter, som i givet fald ville skulle gennemgås for ekstraheringspligtige oplysninger, har et omfang på mere end 1.300 sider, hvis dubletter medregnes.

2. Undtagelse af dokumenter

2.1. Retsgrundlag

Justitsministeriet har i sagen undtaget en række dokumenter fra aktindsigt efter henholdsvis § 23, stk. 1, nr. 1, § 24, stk. 1, nr. 1 og 2, § 27, nr. 2, og § 40, stk. 1, nr. 2, i offentlighedsloven (lovbekendtgørelse nr. 145 af 24. februar 2020).

Offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, har følgende ordlyd:

”§ 23. Retten til aktindsigt omfatter ikke interne dokumenter. Som interne dokumenter anses

1) dokumenter, der ikke er afgivet til udenforstående,

...”

Offentlighedslovens § 24, stk. 1, nr. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”§ 24. Retten til aktindsigt omfatter ikke interne dokumenter og oplysninger, der udveksles på et tidspunkt, hvor der er konkret grund til at antage, at en minister har eller vil få behov for embedsværkets rådgivning og bistand, mellem:

1) Et ministeriums departement og dets underordnede myndigheder.

2) Forskellige ministerier.

...”

Af forarbejderne til § 24 fremgår bl.a. følgende:

”Det afgørende for, om et dokument eller en oplysning, der udveksles mellem f.eks. to ministerier i stk. 1's forstand sker i forbindelse med ministerbetjening, er, om udvekslingen sker i en sammenhæng og på et tidspunkt, hvor der er konkret grund til at antage, at ministeren *har* eller

vil få behov for embedsværkets rådgivning og bistand. Det vil dog uden videre kunne lægges til grund, at ministeren har brug for rådgivning og bistand, såfremt udvekslingen af dokumenter mellem to forskellige forvaltningsmyndigheder sker i et tilfælde, hvor ministeren selv eller ministersekretariatet på ministerens vegne har bedt embedsværket f.eks. undersøge eller overveje et spørgsmål. I mange tilfælde vil der imidlertid ikke foreligge en konkret 'bestilling' fra ministeren, og ved vurderingen af, om der er konkret grund til at antage, at der vil opstå et behov for at yde ministeren bistand m.v., må der i stedet for lægges vægt på, om ministeren i den konkrete sammenhæng erfaringsmæssigt får brug for embedsværkets bistand, eller om det i øvrigt ud fra sagens mere eller mindre politiske karakter må forventes, at ministeren får brug herfor.

Bestemmelsen i stk. 1 skal fortolkes og anvendes restriktivt, og i tilfælde, hvor der foreligger tvivl om, hvorvidt bestemmelsen finder anvendelse, skal der lægges vægt på, om *hensynet til den interne og politiske beslutningsproces* taler for, at de pågældende dokumenter eller oplysninger kan undtages fra retten til aktindsigt.

Bestemmelsen finder således anvendelse, hvor udvekslingen sker i forbindelse med det, der kan betegnes 'den politiske' ministerbetjening.

Som eksempler på opgaver, der vil være omfattet af bestemmelsen, kan bl.a. nævnes embedsværkets rådgivning af ministeren om mulige politiske problemer i en sag samt løsningen heraf, embedsværkets bistand i forbindelse med forberedelse af forhandlinger med f.eks. andre ministerier eller oppositionen, embedsværkets bistand i forbindelse med ministerens deltagelse i en forespørgselsdebat eller et samråd i Folketinget, embedsværkets bistand i forbindelse med ministerens deltagelse i et telefonisk eller 'fysisk' møde med andre ministre, embedsværkets udarbejdelse af lovforslag og besvarelse af folketingssspørgsmål samt embedsværkets bistand i forbindelse med forberedelse og iværksættelse af politiske initiativer som politikoplæg, reformprogrammer, handlingsplaner og idékataloger."

Jeg henviser til lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013, s. 91. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk, samling 2012-13, tillæg A.

I sagen [FOB 2021-34](#) (på ombudsmandens hjemmeside) udtalte ombudsmanden, at det ikke er en betingelse for anvendelsen af § 24, at der er tale om politisk frem for fagkyndig ministerbetjening, idet der i den politiske ministerbetjening ofte vil indgå konkrete, fagkyndige vurderinger fra embedsværket.

Offentlighedslovens § 27, nr. 2, har følgende ordlyd:

”§ 27. Retten til aktindsigt omfatter ikke:

...

2) Dokumenter, der udarbejdes og udveksles mellem ministre og folketingsmedlemmer i forbindelse med sager om lovgivning eller anden tilsvarende politisk proces.

...”

Af forarbejderne til § 27 fremgår, at ”bestemmelsen i nr. 2 også omfatter den situation, hvor en embedsmand efter aftale med ministeren – som en praktisk foranstaltning – sender sådanne dokumenter til et folketingsmedlem”. Jeg henviser til ovennævnte lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013, s. 96.

Mohammad Ahsan skriver i Offentlighedsloven med kommentarer, 3. udgave (2022), s. 588, følgende om bestemmelsen:

”Bestemmelsen i § 27, nr. 2, finder som udgangspunkt anvendelse under forudsætning af, at det pågældende dokument netop er udarbejdet med henblik på udveksling mellem ministre og folketingsmedlemmer, at dokumentet udveksles mellem en minister og et folketingsmedlem, og at udvekslingen sker i forbindelse med sager om lovgivning eller anden tilsvarende politisk proces. Er de nævnte betingelser opfyldt, er dokumentet ikke omfattet af retten til aktindsigt, men dokumentet vil dog være omfattet af ekstraheringspligten i § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1.

...

Hvis betingelserne for at anvende bestemmelsen er opfyldt, omfatter den også den situation, hvor en embedsmand efter aftale med ministeren – som en praktisk foranstaltning – sender dokumenter til et folketingsmedlem (eller medlemmets sekretær), ligesom bestemmelsen omfatter den omvendte situation, hvor et folketingsmedlem sender et dokument til ministeren via ministersekretæren.”

Offentlighedslovens § 40, stk. 1, nr. 2, har følgende ordlyd:

”§ 40. Dokumenterne skal udleveres i den form, som den, der har fremsat anmodningen, ønsker. Dette gælder dog ikke,

...

2) hvis materialet er offentligt tilgængeligt.

...

Af forarbejderne til § 40 fremgår bl.a. følgende:

”Efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, jf. stk. 2, er vedkommende myndighed ikke forpligtet til at udlevere dokumenterne, sammenstillingen af oplysningerne eller databeskrivelsen i en bestemt form, f.eks. i papirkopi, hvis dokumenterne m.v. er offentligt tilgængelige. Herved sigtes navnlig til de tilfælde, hvor de dokumenter eller oplysninger, som den pågældende har anmodet om at få udleveret, er gjort offentligt tilgængelige af myndigheden på en hjemmeside på internettet.”

Jeg henviser til ovennævnte lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013, s. 112.

2.2. Min vurdering

Efter de foreliggende oplysninger er de dokumenter, der er undtaget efter offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, ikke afgivet til udenforstående. Jeg er derfor enig med Justitsministeriet i, at dokumenterne er interne i lovens forstand og dermed som udgangspunkt kan undtages efter denne bestemmelse.

Jeg er også enig med Justitsministeriet i, at de dokumenter, der er undtaget efter offentlighedslovens § 24, stk. 1, nr. 1 og 2, må anses for udvekslet mellem ministerier og/eller deres underliggende myndigheder i en sammenhæng og på et tidspunkt, hvor en eller flere ministre havde eller kunne få behov for embedsværkets rådgivning og bistand. Dokumenterne kan derfor som udgangspunkt undtages efter § 24, stk. 1, nr. 1 og 2. Det ændrer ikke herved, at den praktiske gennemførelse af forsøgsordningen er henlagt til en arbejdsgruppe, idet de undtagne dokumenter ikke ses at være udvekslet mellem andre parter end ministerier og styrelser.

Jeg er dog samtidig enig med Justitsministeriet i, at de otte dokumenter, som ministeriet i afgørelsen af 17. maj 2023 havde undtaget fra aktindsigt, men efterfølgende har udleveret, ikke kunne undtages fra aktindsigt efter § 24, stk. 1, nr. 1 og 2, da disse på tidspunktet for din aktindsigtsansøgning havde været udvekslet med eksterne parter, bl.a. Aarhus Kommune. Dette burde derfor ikke være sket.

Jeg er ligeledes enig med Justitsministeriet i, at de to dokumenter, der er udvekslet mellem en ministersekretær i ministeriet og et folketingsmedlem, som udgangspunkt kan undtages fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 27, nr. 2.

Jeg kan heller ikke kritisere, at Justitsministeriet med henvisning til offentlighedslovens § 40, stk. 1, nr. 2, har undladt at udlevere en række offentligt tilgængelige dokumenter, men i stedet har henvist til hjemmesider, hvor dokumenterne kan tilgås.

3. Ressourcebetragtninger i forbindelse med ekstrahering

3.1. Retsgrundlag

Justitsministeriet har undladt at foretage ekstrahering fra sagens dokumenter efter offentlighedslovens § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1, med henvisning til § 28, stk. 2, nr. 1, og § 29, stk. 2.

Bestemmelserne i §§ 28 og 29 i offentlighedsloven har følgende ordlyd:

”§ 28. Retten til aktindsigt i dokumenter omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-4, omfatter uanset disse bestemmelser oplysninger om en sags faktiske grundlag, i det omfang oplysningerne er relevante for sagen. Det samme gælder oplysninger om eksterne faglige vurderinger, som findes i dokumenter, der er omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-3.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke, i det omfang

1) det vil nødvendiggøre et uforholdsmæssigt ressourceforbrug,

...”

”§ 29. Retten til aktindsigt i dokumenter omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-3, omfatter uanset disse bestemmelser oplysninger om interne faglige vurderinger i endelig form, i det omfang oplysningerne indgår i en sag om et fremsat lovforslag eller en offentliggjort redegørelse, handlingsplan el.lign. (...)

Stk. 2. § 28, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.”

Af forarbejderne til § 28, stk. 2, nr. 1, fremgår bl.a. følgende:

”Bestemmelsen indebærer, at en myndighed i *særligt omfattende sager* rent undtagelsesvis kan undlade at foretage en ekstrahering af sagens dokumenter efter stk. 1 med henvisning til myndighedens ressourceforbrug. Myndigheden vil i den forbindelse skulle redegøre for, at ekstraheringen vil nødvendiggøre et uforholdsmæssigt ressourceforbrug.

Adgangen til at undlade at foretage ekstrahering med henvisning til, at det vil udgøre et uforholdsmæssigt ressourceforbrug, vil forudsætte, at vedkommende myndighed m.v. vurderer, at det samlede tidsforbrug for myndigheden i forbindelse med gennemførelsen af ekstraheringen må

forventes at overstige ca. 10 timer (svarende til mere end en fuld arbejdsdag).

Undladelsen af at foretage ekstrahering af sagens dokumenter med henvisning til et uforholdsmæssigt ressourceforbrug kan alene begrundes i sagens omfattende karakter. Hvis det forventede uforholdsmæssige ressourceforbrug skyldes, at en forvaltningsmyndighed har undladt f.eks. at journalisere sagens akter behørigt, kan bestemmelsen ikke bringes i anvendelse.

Kravet om, at en myndighed skal påvise, at ekstraheringen vil nødvendiggøre et *uforholdsmæssigt* ressourceforbrug, indebærer, at såfremt den, der har søgt om aktindsigt, godtgør en *særlig interesse* i sagen, vil myndigheden i almindelighed – og således uanset sagens omfang – være forpligtet til at foretage ekstrahering. En myndighed m.v. vil i den forbindelse kun sjældent kunne undlade at foretage ekstrahering, når begæringen om aktindsigt er fremsat af et massemedie eller en forsker, da sådanne medier og forskere i almindelighed må antages at have en særlig interesse i sagen.”

Jeg henviser til lovforslag nr. L 144 af 7. februar 2013, s. 99. Lovforslaget kan læses på Folketingstidende.dk, samling 2012-13, tillæg A.

I sagen [FOB 2016-23](#) (på ombudsmandens hjemmeside) havde en journalist fået afslag på aktindsigt efter offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1. Efter denne bestemmelse kan en anmodning om aktindsigt afslås, i det omfang behandlingen af anmodningen vil nødvendiggøre et uforholdsmæssigt ressourceforbrug. Ombudsmanden udtalte, at bestemmelsen efter omstændighederne kan finde anvendelse på journalisters anmodninger om aktindsigt, selv om journalister i almindelighed må antages at have en særlig interesse i aktindsigt. Det må dog forudsætte et ressourceforbrug, der er væsentligt større end de ca. 25 timer, som ifølge forarbejderne til § 9, stk. 2, nr. 1, er grænsen over for den, der ikke har en særlig interesse. I den konkrete sag var denne betingelse opfyldt med et skønnet tidsforbrug på over 60 timer. Ombudsmanden udtalte videre, at det ikke generelt kan angives, under hvilke omstændigheder bestemmelsen i § 9, stk. 2, nr. 1, kan anvendes i forhold til f.eks. journalister, idet dette må bero på en konkret og samlet vurdering i lyset af den enkelte sags omstændigheder.

Mohammad Ahsan anfører i Offentlighedsloven med kommentarer, 3. udgave (2022), s. 278 f., følgende om anvendelsen af offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1, når den aktindsigtssøgende har en særlig interesse:

”Det kan på den ene side ikke generelt angives, under hvilke omstændigheder § 9, stk. 2, nr. 1, kan anvendes i forhold til en aktindsigtssøgende, der har en særlig interesse, idet dette må bero på en konkret og samlet vurdering i lyset af den enkelte sags omstændigheder, jf. også FOB 2016-23 og Folketingets Ombudsmands udtalelse af 13. juli 2018 (sag nr. 18/02956).

...

Uanset det anførte må det dog antages, at en myndighed mv. kan operere med en tommelfingerregel om, at myndigheden som udgangspunkt kan afvise at behandle en aktindsigtsanmodning efter § 9, stk. 2, nr. 1, over for f.eks. en journalist tilknyttet et massemedie under betingelse af, at behandlingen af anmodningen må forventes at udgøre et ressourceforbrug på mere end 60 timer (mere end dobbelt så meget som i de almindelige tilfælde), og at myndigheden inden afslaget har indgået i en dialog med den aktindsigtssøgende eller på anden vis forsøger at undgå ressourceproblemet, f.eks. ved i forbindelse med afslaget at sende en aktliste til den aktindsigtssøgende med henblik på, at vedkommende kan afgrænse anmodningen.”

Mohammad Ahsan anfører i Offentlighedsloven med kommentarer, 3. udgave (2022), s. 640, følgende om anvendelsen af offentlighedslovens § 28, stk. 2, nr. 1, når den aktindsigtssøgende har en særlig interesse:

”Det må – i lighed med det, der er anført under pkt. 1.1 i kommentaren til § 9, stk. 2, nr. 1 – antages, at en myndighed som udgangspunkt kan afvise at foretage ekstrahering med henvisning til § 28, stk. 2, nr. 1, over for f.eks. en journalist tilknyttet et massemedie, *hvis* ekstraheringen må forventes at udgøre et ressourceforbrug på mere end 25 timer (mere end dobbelt så meget end i de almindelige tilfælde), og *hvis* myndigheden inden afslaget har indgået i en dialog med den aktindsigtssøgende eller på anden vis forsøger at undgå ressourceproblemet (...). Det anførte kan dog ikke antages at gælde bl.a. i de ganske særlige situationer, hvor den aktindsigtssøgendes interesse i ekstraheringen (aktindsigten) er helt særlig udtalt, eller hvor sagerne/dokumenterne har en sådan særlig karakter, at de formål, som offentlighedsloven varetager, jf. § 1, stk. 1, med styrke taler for, at ekstraheringen gennemføres (f.eks. fordi pressen søger om aktindsigt i en sag, der i den grad har almen interesse, og som pressen derfor bør gives mulighed for at belyse gennem de ekstraherede oplysninger).”

3.2. Min vurdering

En myndighed er efter offentlighedslovens § 28, stk. 1, som udgangspunkt forpligtet til at ekstrahere oplysninger om en sags faktiske grundlag og om

eksterne faglige vurderinger, der fremgår af dokumenter, som undtages i medfør af bl.a. lovens § 23, § 24, stk. 1, og § 27, nr. 2. Det samme gælder for oplysninger om interne faglige vurderinger i endelig form, som indgår i sager om visse politiske initiativer, jf. offentlighedslovens § 29.

Myndigheden kan dog undlade at foretage ekstrahering af de nævnte oplysninger, i det omfang det vil nødvendiggøre et uforholdsmæssigt ressourceforbrug. Det følger af offentlighedslovens § 28, stk. 2, nr. 1, og § 29, stk. 2, jf. § 28, stk. 2, nr. 1.

Bestemmelserne i offentlighedslovens § 28, stk. 2, nr. 1 (og § 29, stk. 2, jf. § 28, stk. 2), kan – ligesom bestemmelsen i offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1, om helt at afslå at behandle en anmodning om aktindsigt – efter omstændighederne finde anvendelse i forhold til journalisters anmodninger om aktindsigt. Det er tilfældet, selv om journalister i almindelighed må antages at have en særlig interesse i aktindsigt. Det må dog efter min opfattelse forudsætte bl.a., at myndighedens ressourceforbrug væsentligt overstiger de ca. 10 timer, som ifølge forarbejderne til § 28, stk. 2, nr. 1, er grænsen for den, der ikke har en særlig interesse i aktindsigt. Det kan i den forbindelse – igen ligesom det er tilfældet efter offentlighedslovens § 9, stk. 2, nr. 1 – ikke generelt angives, under hvilke omstændigheder offentlighedslovens § 28, stk. 2, nr. 1 (og § 29, stk. 2, jf. § 28, stk. 2), kan anvendes i forhold til f.eks. journalister. Dette må bero på en konkret og samlet vurdering i lyset af den enkelte sags omstændigheder.

Jeg har ikke grundlag for at tilsidesætte Justitsministeriets vurdering af, at det må forventes klart at ville overstige et tidsforbrug på 25 timer at gennemføre ekstrahering af oplysninger i de mere end 660 sider (eksklusive dubletter), som ministeriet har anset for omfattet af din anmodning om aktindsigt, men undtaget efter offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, § 24, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 27, nr. 2.

Jeg kan endvidere konstatere, at Justitsministeriet forud for afgørelsen flere gange har forsøgt at kontakte dig med henblik på at indgå i dialog med dig om afgrænsning af din aktindsigtsanmodning. Ministeriet har efter min opfattelse i den forbindelse udfoldet rimelige bestræbelser på at imødegå ressourceproblemet i den foreliggende sag.

Efter en samlet vurdering af sagens karakter og omstændigheder kan jeg herefter ikke kritisere ministeriets vurdering af, at det vil være forbundet med et uforholdsmæssigt ressourceforbrug at foretage ekstrahering efter § 28, stk. 1, og § 29, stk. 1, jf. § 28, stk. 2, nr. 1, til dels jf. § 29, stk. 2.

Jeg har gjort Justitsministeriet bekendt med min opfattelse af sagen.

OMBUDSMANDENS UDTALELSE

Jeg foretager mig herefter ikke mere i anledning af din klage.